

har tillagt en konstitutionel Betydning, ikke over for det andet Thing vil gjøre Noget, som kunde foranledige en Splid mellem Thingene, hvilken vi ville anse for at være meget beklagelig. Dernæst er der endnu en Gang blevet ført Forhandlinger, og det er vel nærmest disse Forhandlinger, som der sigtes til i den sidste Udtalelse her i Betænkningen. Disse Forhandlinger ere førte i selve Udvalget, efterat Udvalget havde nedsat et Underudvalg for at forhandle, og da de have været gjorte til Gjenstand for forskellige Erklæringer og Forklaringer i Bladene, maa det være mig tilladt at komme nærmere ind paa dem. Det foreliggende Finantslovsforslag indeholder, som Enhver veed, en Række af saakaldte „Gjengangere“, nemlig Spørgsmaal fra i Fjor, som dengang vare blevne afgjorte, men som, da Finantsloven ikke kom ud, og altsaa ikke fik endelig Lovskraft, nu atter maatte optages til Behandling paa Finantsloven for det næste Aar. Disse Spørgsmaal lod man ligge ved første Behandling i Udvalget, idet man antog, at der dels maatte tages Hensyn til, hvad der blev udtalt i Fjor, dels til Stillingen i det Hele taget; derfor ønskede man ikke at blande dem med ind i den øvrige Forhandling. Ved første Behandling i Udvalget bleve disse Punkter altsaa gaaede temmelig hurtigt forbi og kun løseligt behandlede. Da jeg derefter som Ordfører havde skrevet Betænkningen, optog jeg samtlige disse Punkter i den Skikkelse, de havde haft i Finantsloven i Fjor, i Forbindelse med, hvad der med Hensyn til andre Punkter var blevet vedtaget i Udvalget, og jeg har i al den Tid, jeg har behandlet Betænkningen og indtil henimod Slutningen af Januar, det vil sige, da Betænkningen efter at være afgiven til Udvalget var gjort til Gjenstand for 2den Behandling, ikke ført Underhandling, ligesom der i det Hele taget indtil da ikke er underhandlet om disse Punkter, og da 2den Behandling af Finantsloven blev foretaget i Udvalget, tror jeg, at det hos Mindretallet har vakt nogen Forundring, at der fra Flertallets Side eller fra Ordførerens Side ikke var forsøgt Underhandlinger med Hensyn til disse Punkter, og det er maaske Grunden til det Faktum, at disse Punkter heller ikke ved 2den Behandling bleve gjorte til Gjenstand for nogen indgaaende Drøftelse. Det var jo lutter Flertalspunkter, som vi havde opstillet i Fjor og maatte opstille i Aar igjen og det er da let fateligt, at man ikke fra den anden Side, naar man havde antaget, at nye Forhandlinger skulde være gaaede forud, vilde komme ind paa nu, da disse Forhandlinger ikke havde fundet Sted. Der har altsaa her rimeligvis foreligget en Misforstaaelse. Men det er neppe vor Skyld. Resultatet blev imidlertid, at Udvalgets 2den Behandling sluttede uden Underhandlinger, og uden at disse Punkter bleve Gjenstand for nogen indgaaende Drøftelse. Da var det, at Udvalgets Formand efter udtalt Dristelse til ham ansaa det for sin Pligt at opfor-

dre Udvalget til at tage Beslutning, om man ikke med Hensyn til disse lettere behandlede Punkter, forinden Betænkningen blev sendt til Ministeriet, maatte søge at komme til en mere indgaaende Drøftelse og om muligt til en Forstaaelse. Derfor erklærede Udvalget sig med et overveiende Flertal (Vilje: Med 12 mod 3) — ja jeg tvivler ikke om, at det nævnte Stemmetal er rigtigt, men jeg kan i Diebliffet ikke finde det i Protokollen — og det besluttedes da som den Bei, man ansaa for den bedste, at gjøre disse Punkter til Gjenstand for en saa hurtig og grundig Behandling som muligt. Der var da nedsat et Underudvalg af lige mange Medlemmer fra hver Side for at forberede en Behandling af disse Punkter, som da atter selvfølgelig vilde blive at forelægge Udvalget, for at det samlede Udvalg in pleno kunde tage sin Beslutning. For at spare Tid og lette Arbejdet blev det altsaa overdraget et Underudvalg at gjøre det forberedende Arbejde. Det er det, hvortil der her sigtes, og det er altsaa kun med Hensyn til disse Punkter, at der saaledes efter Jul eller efter den 1ste Januar er blevet ført Underhandlinger i et Underudvalg. Med Hensyn til disse Underhandlinger i Underudvalget skal jeg da endvidere bemærke, at de kun strakte sig ud over et meget kort Tidsrum. Fredagen den 18de Januar viser Protokollen, at Underudvalget er nedsat, og det har holdt Møde samme Dag, eller i ethvert Tilfælde Lørdagen, Søndag og Mandag Formiddag, men efter disse 3 Dage sluttede dette Underudvalg sine Forhandlinger, idet det kom til det Resultat, at man i Diebliffet ikke saae sig i Stand til at opnaa videre Overenskomst, og derfor maatte sende Finantsloven til Ministeriet væsentlig i den Skikkelse, i hvilken den nu foreligger. Jeg behøver derfor ikke at komme ind paa det Spørgsmaal, om disse Underhandlinger lykkedes eller ikke; jeg tror, at de Herrer, som have set Finantsloven, som den nu foreligger, ville have set, hvad der er blevet Frukten af deres Underhandlinger. Det var efter min Mening Intet. (Modsigelse). Sa med Undtagelse af enkelte mindre Punkter. Det saaledes tilveiebragte Resultat eller Uenighed, hvad jeg skal kalde det, var man entig om at tilsende Ministeriet, og siden den Tid førtes der ingen Underhandlinger. Dette er saaledes i det Hele de Underhandlinger, der ere førte efter den 8de November, nemlig en Gang fra de sidste Dage i November og til de første i December af 4 Medlemmer, der vare bemyndigede til at behandle de 4 konstitutionelle Punkter, og dernæst 3 Dage i Januar af et Underudvalg, som af Udvalget var bemyndiget til at forberede Behandlingen af visse Punkter. Det er den hele Historie, og det er disse store Underhandlinger, som Landet rundt have været brugte, med Villie eller af Mangel paa Kjendskab eller af Mangel paa Erfartanke, til at vække saa megen Mistanke som